

Londýn 1967

EMMA VIDĚLA OTCE POPRVÉ, když jí byly tři roky. Věděla předem, jak vypadá, protože matka si pečlivě vystřihovala jeho podobizny z novin a barevných časopisů a rozvěšovala je po jejich neuklizeném třípokojovém bytě. Jane Palmerová měla ve zvyku nosit dceru v náruči od jedné fotky ke druhé a vyprávět jí o slavné milostné avantýře, kterou prožila s Brianem McAvoyem, hlavním zpěvákem rockové skupiny Devastation. Čím víc Jane pila, tím jí jejich láska připadala nádhernější.

Emma tomu rozuměla jen částečně. Věděla, že muž na fotkách je pro ni důležitý a že vystupoval i před královnou. V rádiu se naučila rozeznávat jeho zpěv.

Jeho hlas se jí líbil. Když byla starší, všimla si jeho mírného irského přízvuku.

Malou holčičku, která bydlela v horním bytě s věčně naštvanou matkou náruživě milující gin, někteří sousedé litovali. Často slyšali Janeino klení a nadávání a Emmin pláč. Ženy z domu si při setkání vyměňovaly vědoucí pohledy doprovázené pevně sevřenými rty.

Začátkem léta roku 1967 kroutily starostlivě hlavami vřdycy, když zaslechly z bytu Jane Palmerové pláč malého děvčátka. Všechny souhlasily s tím, že Jane Palmerová si takové krásné dítě nezaslouží. Ale říkaly si to jen mezi sebou. Nikdo z tohoto konce Londýna by ani ve snu nepomyslel na to, aby záležitost nahlásil úřadům.

Emma samozřejmě ještě nerozuměla tomu, co je alkoholismus nebo citová deprivace, ale přestože jí byly teprve tři roky, dokázala velmi přesně odhadnout matčinu náladu. Znala dny,

kdy se matka smála a hrála si s ní, a pak jiné dny, kdy byla podrážděná a zlá. Kdykoli atmosféra v bytě zhoustla, uchylovala se Emma ke svému černému plyšovému psíkovi, kterého pojmenovala Charlie. Schovala se s ním pod kuchyňský dřez a tam, ve tmě a vlhku, čekala, až se matka uklidní.

Někdy ale nebyla dost rychlá.

„Drž pěkně, Emmo.“ Jane vzala kartáč na vlasy a vrhla se na Emmu. Se zaťatými zuby pročešávala dcerce světlé zacuchané vlásky. Dnes nesmí ztratit nervy, dnes ne. „Musíš být moc hezká. Dnes musíš být náramně hezká holčička, víš?“

Emmě nezáleželo na tom, aby byla hezká. Nelíbilo se jí, jak ji matka zarputile češe, ani naškrobené růžové šatičky, které jí oblékla. Mračila se a pohupovala se na židli a Jane se marně snažila svázat její neposlušné kudrny stuhou.

„Řekla jsem drž.“ Jane jí surově stiskla útlý krček, až Emma zakřičela. „Neupravená a špinavá holka se nikomu nelíbí.“ Jane se dvakrát nadechla a uvolnila sevření. Dítě nesmí mít modřiny. Měla dcerku ráda, opravdu. Modřiny by vypadaly nedobře, velmi nedobře. Co kdyby si jich Brian všiml?

Jane postavila Emmu na zem a chytla ji pevně za rameno. „Tvař se trochu veseleji, dítě.“ S výsledkem svého snažení byla spokojená. Blondatá modrooká Emma vypadala v růžových šatičkách jako princezna. „Podívej se,“ už něžněji otočila Emmu k zrcadlu. „Že jsi hezká?“

Emma se zatvářila hrdě a bedlivě se v zrcadle prohlížela. Její dětský hlas se trochu podobal matčinu, když se ji snažila napodobit: „Škrábe to.“

„Pokud se žena chce líbit muži, musí snést trochu nepohodlí.“ Jane sama byla utážená v černém korzetu, který se jí bolestivě zařezával do kůže.

„Proč?“

„Protože to je náš úděl.“ Jane se otočila. Nejdřív se zkoumala z jedné strany, pak z druhé. Tmavě modré šaty těsně obepínaly

její křivky a nechávaly vyniknout plnému poprsí. Brianovi se její ňadra vždycky líbila, pomyslela si a zatoužila po něm.

Bože, jemu se v posteli nikdo nevyrovná. Byl tak nenasytný, ale svou touhu dokázal dovedně skrývat. Briana znala od dětství a příležitostně se vídali už víc než deset let. Nikdo nevěděl líp než ona, co Brian v posteli dokáže.

Na chvíli si představila, jaké by to bylo, kdyby z ní stáhl šaty a svými dlouhými prsty muzikanta by uvolňoval háčky korzetu jeden po druhém. Vždycky jim to spolu šlo. Půjde to i teď.

Jane se vzpamatovala a začala si kartáčovat vlasy. Poslední peníze nechala u kadeřníka, který jí polodlouhé kadeře obarvil na blond. Teď měly stejnou barvu jako Emminy vlasy. Zavrtěla hlavou. Po dnešku už se nebude muset starat o peníze.

Rty měla pečlivě namalované světle růžovou rtěnkou. Byl to stejný odstín, který viděla ve *Vogue* na supermodelce Jane Asherové. Nervózně si v koutku každého oka upravila černé linky.

Emma matku fascinovaně pozorovala. Dnes nepáchla ginem, ale voněla příjemnou vůní Tigress. Emma se váhavě natáhla po růžové rtěnce. Matka ji chytila za ruku.

„Nesahej na moje věci.“ Pleskla ji přes prsty a pokračovala: „Neříkala jsem ti už tolikrát, že se nemáš dotýkat mých věcí?“

Emma přikývla. Do očí jí vstoupily slzy. „A nech toho kňučení. Nechci, aby tě poprvé viděl s červenýma očima a oteklým obličejem. Za chvíli tady bude.“ V Janeině hlase byla znát podrážděnost, a proto se Emma měla na pozoru. „Jestli nepři- jde včas...“ nedokončila větu a zahleděla se na sklenici.

Jane byla vysoká a dobře stavěná. Pravda, šaty jí byly trochu těsné, ale napínaly se na důležitých místech. Vychrtlost byla možná v módě, ale ona věděla, že muži dávají přednost kulatějším ženám. Dost dlouho žila ve svém těle a věděla svoje.

Její sebedůvěra vzrostla, když se ujistila, že má stejně bledý a úzký obličej jako modelky, které jsou teď populární v Londý-

ně. Nebyla dostatečně soudná, aby viděla, že nová barva vlasů jí nejde k pleti a rovné vlasy zostřují rysy v jejím obličejí. Chtěla jít s módou. Vždycky se řídila tímto heslem.

„Asi mi nebude věřit. Nebude chtít. Muži většinou nechtějí neplánované děti.“ Pokrčila rameny. Její otec ji taky nechtěl, dokud se nezačala vyvíjet. „To si pamatuj, Emmo,“ podívala se na dceru, „muži nechtějí děti. Ženu chtějí jen za jediným účelem, to brzy zjistíš. Když skončí, hotovo. Nechají tě s velkým břichem a zlomeným srdcem.“

Zapálila si cigaretu a začala rychle šlukovat. Přitom přecházela po pokoji. Zatoužila po trávě, sladké a uklidňující marihuaně, ale poslední peníze utratila za kadeřníka a za nové šaty pro Emmu. Matky vždycky skládají oběti.

„Možná tě nebude chtít, ale při prvním pohledu pozná, že jsi jeho.“ Přivřela oči a vtáhla kouř. Dívala se na dceru. Málem pocítila mateřskou hrdost. Ta malá je jako obrázek. „Jsi jeho dokonalá kopie, Emmo. V novinách píšou, že si má brát tu Wilsonovic kozu – rodinný prachy boháčů, ale uvidíme, uvidíme. Vráti se ke mně. Vždycky jsem to věděla.“ Jane odložila cigaretu do popelníku a nechala ji zapálenou. Potřebovala se napít – aspoň jeden hlt ginu, na uklidnění. „Sedneš si na postel,“ poručila dceři. „Sedneš si a budeš zticha. Zkus něco provést, a budeš litovat.“

Jane dopila druhou skleničku, když se ozvalo zaklepání. Srdce se jí rozbušilo. Jako většina lidí zvyklých pít se cítila soustředěnější i přitažlivější, když v sobě měla určité množství alkoholu. Uhladila si vlasy, připravila si ten nejpříjemnější úsměv, který uměla, a otevřela dveře.

Byl krásný. Na chvíli viděla jen jeho, vysokého štíhlého blondáka s krásně tvarovanými rty. Milovala ho.

„Briane. To je hezké, že ses za mnou stavil.“ Když si všimla dvou mužů za ním, úsměv jí z tváře zmizel. „To musíš mít doprovod, Briane?“

Nebyl dobře naladěný. Měl vztek, že ho Jane chce chytit do pasti. Chtěl odtud co nejdřív vypadnout.

„Vzpomínáš si, Jane? To je Johnno.“ Brian vstoupil do bytu. Pach ginu, potu a všerejší večere mu nepříjemně připomněl jeho vlastní dětství.

„Jistě.“ Jane krátce kývla na vysokého baskytaristu. V kravatě měl diamant a na tváři tmavý plnovous. „Známe se, že jo, Johnno?“

Johnno se rozhlédl po neutěšeném bytě. „Někteří z nás jo.“

„Tohle je Pete Page, náš manažer.“

„Slečno Palmerová.“ Uhlazený třicátník Pete jí nabídl oslnivý úsměv a pěstěnou ruku.

„Vím o vás všechno.“ Nechala svoji ruku v jeho, aby ji zvedl ke rtům. On ji však pustil. „Udělal jste z kluků hvězdy.“

„Otevřel jsem jim některé dveře.“

„Například do Buckinghamského paláce. Zařídil jste jim vydání nového alba a turné po Americe.“ Pohlédla zpět na Briana. Vlasy mu sahaly na ramena, obličej měl bledý a jemný. Jeho fotografie zdobily stěny pokojů teenagerů na obou pobřežích Atlantiku. Jeho poslední album s názvem *Total Devastation* lámalo rekordy na hudebním trhu. „Dosáhl jsi všeho, po čem jsi toužil.“

Sakra, aby se kvůli ní necítil provinile. To by mu tak ještě chybělo. „To je pravda.“

„Někteří z nás mají víc, než si přáli.“ Jane odhodila dozadu dlouhé vlasy, které jí padaly do obličeje. Odhalila tak velké odřené zlatě se lesknoucí klipsové náušnice. Znovu se usmála. Ve svých čtyřiaadvaceti byla o rok starší než Brian. „Udělal jsem čaj, ale nečekala jsem tolik lidí.“

„Nepřišli jsme na čaj,“ odsekl Brian a nacpal si ruce do kapes těsných džín. Jeho pohled ztvrdnul. Ano, byl mladý, ale dospíval v těžkých podmínkách. Nepřipustí, aby ho ten zápach chudého domova dostal na kolena. „Ze starého přátelství jsem nekontaktoval právníka, Jane. Ale jestli budeš pokračovat

v těch telefonátech a v psaní přiblblých dopisů plných hrozeb, udělám to.“

Zúžila oči do malých škvírek. „Ty bys na mě chtěl poslat poldy, ale to ti nevyjde, drahoušku. Uvidíme, jak se tvým mladíčským fanynkám a jejich veleslušným papínkům a matinkám bude líbit příběh dívky, která s tebou otěhotněla a kterou jsi pak opustil. A která se musela v neutěšených podmínkách starat o dítě, zatímco ty sis žil na vysoké noze a rozhazoval. Jak to jde dohromady, pane Pagei? Myslíte, že by pak Brian mohl odehrát ještě nějaké představení před královnou?“

„Slečno Palmerová,“ Pete mluvil mírně a klidně. Měl zkušenosti a nad tímhle případem strávil několik hodin. Jediný pohled mu stačil, aby poznal, že zbytečně ztrácel čas. Jedinou odpovědí tady budou peníze. „Jsem si jistý, že nebudete chtít propírat svůj osobní život v tisku.“

„Je to tvůj manažer, Briane, nebo právní zástupce?“

„Nebyla jsi těhotná, když jsem od tebe odešel.“

„Nevěděla jsem o tom!“ vykřikla a sevřela klopy Brianovy černé kožené vesty. „Přišla jsem na to až po dvou měsících. To už jsi byl pryč. Nevěděla jsem, kde bych tě mohla najít. Chtěla jsem se toho zbavit.“ Stiskla ho víc. „Znala jsem lidi, kteří to mohli zařídit, ale potratu jsem se bála víc než porodu.“

„A tak měla dítě.“ Johnno se posadil na opěradlo křesla a vytáhl si z pouzdra gauloisku. Zapálil si ji těžkým zapalovačem. V posledních dvou letech si osvojil velmi nákladné zvyky. „Ale to neznamená, že dítě je tvoje, Briane.“

„Je jeho, ty parchante.“

„Moje, moje...“ Johnno nevzrušeně potáhl z cigarety a pak vypustil dým Jane přímo do obličejce. „Jste dokonalost sama, co?“

„Nech toho, Johnno,“ ozval se klidně Pete. „Slečno Palmerová, jsme tady proto, abychom tu věc vyřešili v klidu.“

Právě to byl kámen úrazu. „To se vsadím, že to chcete vyře-

šit v klidu a v tichosti. Víš, že jsem nespala s nikým jiným než s tebou, Briane.“ Naklonila se k němu a přitiskla ňadra k jeho hrudi. „Pamatuješ si na ty Vánoce, kdy jsme byli naposledy spolu? Dali jsme si kokain a užívali si. Nikdy jsme nepoužívali ochranu. Emma se narodila příští rok v září.“

Pamatoval si to, přestože si to nepřál. Bylo mu devatenáct a žil muzikou a sexem. Někdo mu sehnal kokain a on ho poprvé vyzkoušel. Tehdy se cítil jako plemenný hřebec.

„Takže jsi měla dítě a myslíš si, že je moje. Proč jsi mi o tom neřekla dřív?“

„Říkala jsem ti, že jsem tě nemohla najít.“ Jane si olízla rty. Toužila po kapce ginu. Ale musí to vydržet. Nechtěla, aby věděl, že před ním jen hraje ubohou opuštěnou matku nemanželského dítěte. Navíc tady byli další dva muži, kteří jí její úděl ulehčovali.

„Zapojila jsem se do programu pro opuštěné dívky v nesná-
zích. Taky jsem pomýšlela na adopci, ale když jsem ji porodila, nemohla jsem ji dát pryč. Připomínala mi tebe.“

Rozbrečela se. Velké slzy jí rozmazávaly make-up. Byly ošklivé a zneklidňující, protože byly upřímné. „Vždycky jsem věděla, že se vrátíš, Briane. Poslouchala jsem tvoje písničky, sbírala jsem tvoje plakáty. Šel jsi svou cestou. Vždycky jsem věděla, že to dokážeš, ale nikdy jsem netušila, že budeš tak slavný. Začala jsem přemýšlet...“

„To jsem zvědavý...“ zamumlal Johnno.

„Začala jsem přemýšlet o tom,“ pokračovala Jane v slzách, „že by ses měl o svém dítěti dozvědět. Hledala jsem, ale ty ses odstěhoval a nikdo nevěděl kam. Myslela jsem na tebe každý den. Podívej.“

Zvedla ruku a ukázala na fotky na stěnách. „Všechno o tobě jsem si vystříhovala a schovávala.“

Brian se rozhlédl a přejel pohledem všechny svoje portréty. Sevrhel se mu žaludek. „Proboha.“